

liskovský domkár

9. ročník

číslo 1/2011

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Tabletky duchovnej múdrosti (str. 3)

Rodičia na slovíčko (str. 4)

Mládež na slovíčko (str. 5)

Výber z našich akcií (str. 6-15)

Celoročná hra ÚSVIT (str. 16-17)

Interview s predsedom (str. 18-19)

úvodník...

Milí naši čitatelia,

na začiatku nového roku, ktorý je Božím darom pre nás, si navzájom zo srdca prajeme všetko dobré, zdravie, šťastie, pokoj, ... Pocity neistoty a strachu v dôsledku krízy, ktorá sa dotkla skoro každého z nás, hlavne sveta práce a ekonomiky, by sme už všetci najradšej nahradili dôverou a nádejou v lepšiu budúcnosť.

vydáva

Domka - Združenie saleziánskej mládeže v Liskovej, Lisková 35, 03481

web www.domkaliskova.sk

redakcia

Jaroslav Timko st., Zuzana Mrvová, Jaroslav Timko ml., Štefan Timko

„Toto očakávanie je zvlášť živé a viditeľné u mladých ľudí, ktorým v rôznych oblastiach sveta robí starosti: želanie dostať vzdelanie, ktoré ich pripraví na to, ako čeliť realite; ťažkosti pri budovaní rodiny a hľadani stabilného pracovného miesta; schopnosť vedieť sa účinne podieľať na politickom, kultúrnom a ekonomickom živote...“, hovorí Svätý Otec Benedikt XVI. v Posolstve k 45. svetovému dňu pokoja. Preto mladých povzbudzuje: „Nenechajte sa znechutiť ťažkosťami a neprepadnite falošným riešeniam, ktoré sa často predstavujú ako najľahšia cesta na prekonanie problémov. Nemajte strach usilovať sa, namáhať sa a obetovať sa, zvoliť si cestu, ktorá si vyžaduje vernosť a stálosť, pokoru a oddanosť. Prežívajte s dôverou svoju mladosť i tie hlboké túžby po šťastí, pravde, kráse a pravej láske, ktorú zakúšate. Pokoj je cieľom, o ktorý sa musíme usilovať všetci spolu i každý jednotlivci.“

Do nového roku vám prajeme Božie požehnanie, aby ste počas neho mohli s väčšou dôverou hľadiť do budúcnosti.

DOMKA LISKOVÁ V ROKU 2011

- > 15-ty rok strediska, 120 členov
- > celoročná hra ÚSVIT
- > 26 zdokumentovaných akcií
- > detský a mládežnícky spevokol
- > mládežnícka ružencová „ruža“
- > divadelný krúžok
- > animátori birmovaneckej prípravy
- > www.domkaliskova.sk
- > časopis Liskovský domkár

Tabletky duchovnej múdrosti

Princíp 7,47 - najprv prijímať, potom dávať (k úryvku z evanjelia Lk 7,37-47)

Tajomstvo lásky spočíva v tom, že dokážeme milovať len preto, že sme milovaní. Toto je ten často zabúdaný prvý krok vo vzťahoch. Spomínate si na Pavlovu modlitbu? „Nech sa vaše korene ponoria hlboko do pôdy zázračnej Božej lásky“ (Ef 3,17). Tak ako sa strom živí z pôdy, my sa živíme z Otca. Ale čo keď stratí kontakt s pôdou?

Premýšľal som o tom včera, keď som odkladal ozdoby z vianočného stromčeka. Je to moja už tradičná novoročná práca. Zvesiť ozdoby, vyniesť stromček a pozametať všetko ihličie. A je ho tam naozaj plno! Stromček sa celý rozpadá. Nemá žiadne korene. Dva týždne je ten stromček zasadený v železnej nádobe. Čo už len môže vyrásť z kovového stojanu?

Starý dobrý Šimon má ten istý problém. Na prvý pohľad imponujúci, pekne ozdobený, no po jednom či dvoch ťuchnutiach sa rozpadá na kúsky.

Znie vám to povedome? Zanecháva vás stretnutie s určitými ľuďmi krehkými, zlomenými a bez ovocia? Lahko sa rozpadnete na kúsky? Ak áno, je možné, že vaša láska je zakorenená v zlej pôde. Môže byť zakorenená v ich láske (ktorá je nestála) alebo v rozhodnutí milovať (ktoré je krehké). Ján nás povzbudzuje, aby „sme sa spoliehali na lásku, ktorou nás miluje Boh“ (1 Jn 4,16). Len On je mocný zdroj.

Mnoho ľudí nám hovorí, aby sme milovali. Iba Boh nám k tomu dáva silu.

Vieme, čo od nás Boh chce. Toto je čo Boh prikazuje: „... aby sme milovali jeden druhého!“ (1 Jn 3,23). Ale ako? Ako byť milý k tým, čo nedodržiať sľuby? K tým, čo nie sú milí k nám? Ako byť trpezlivý s ľuďmi, čo vybuchujú ako sopky a sú krehkí ako netýkavky? Ako máme odpustiť držgrošom a podvodníkom, ktorých sme stretli, zaľúbili sa do nich a nakoniec si ich vzali? Ako milovať rovnako ako Boh? Chceme. Túžime. Ale ako?

Žiť milovaný. Dodržiavaním princípu 7,47 – najprv prijímať, potom dávať.

Chcete sa o to pokúsiť? Skúsme toto pravidlo vyniesť na Mount Everest všetkých opisov lásky. Mnohí vzdávajú trinástej kapitole z Prvého listu Korint'anom hold ako najskvostnejšej kapitole v Písme. Žiadne slová tak nevystihujú srdcia milujúcich ľudí ako tieto a žiadne verše tak nevystihujú celú túto kapitolu ako verše 4-8:

„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží“ (1Kor 13,4-8).

(úryvok z knihy Láska hodná dávania, Max Lucado, str. 14-15)

Rodičia na slovíčko

Ako milovať svoje dieťa - očný kontakt

Lásku môžeme dieťaťu prejavíť štyrmi spôsobmi: očným kontaktom, fyzickým kontaktom, sústredenou pozornosťou a disciplínou. Očný kontakt je rozhodujúci nielen pre vytvorenie dobrej komunikácie s dieťaťom, ale i pre naplnenie jeho citových potrieb. O čo vlastne ide? O pohľad z očí do očí, priamy, sprevádzajúci milé slová a priateľský výraz tváre, napr. úsmev.

Rodičia sa ľahko naučia zlovyku dívať sa do očí dieťaťa predovšetkým vtedy, keď ho kritizujú, alebo mu dávajú nejaké príkazy a zákazy. Táto negatívna metóda funguje len u malého dieťaťa. Dieťa je poslušné a poddajné len preto, že sa bojí. Keď povyrastie strach sa premení na hnev, prípadne depresiu. Ešte horší zlovyk je trestanie detí odopretím očného kontaktu.

kontakt zo strany rodiča môže byť pre dieťa bolestnejší ako telesný trest.

Rodič by mal používať očný kontakt predovšetkým ako prostriedok určený k vyjadreniu lásky.

Ako milovať svoje dieťa - fyzický kontakt

Spolu s očným je fyzický kontakt prirodzený predovšetkým u matky. Rodičia ho využívajú najmä u najmenších detí – vzatie do náručia, pobožkanie, pomaznanie, objatie.

Avšak málokto rodičia si uvedomujú, že fyzický kontakt je potrebný i u starších detí a dospelujúcich. Ide o formy, ako - jemné poklepanie po pleci, ramene, kolene, ľahké buchnúť do chrbta, ťuchnutie do rebier, rozstrapatenie vlasov, ... samozrejme pri vhodných príležitostiach a obojstrannej dobrej nálade.

Potreba fyzického kontaktu sa vyvíja odlišne u chlapcov ako u dievčat. Čím sú chlapci starší, tým menej prijímajú citové prejavy ako sú objatie a pobožkanie. Skôr sú prístupnejší strkaniu, priateľskému dorážaniu, náznakom boxovania, chlapskému potraseniu ruky, ... U dievčat sa fyzický kontakt, najmä jeho nežnejšia forma stáva dôležitá v dobe dospievania. Nežné a galantné prejavy otca sú pre dcéru nenahraditeľné predovšetkým pre správny vývoj jej sebavedomia a uvedomenia si „ženskej“ identity.

Obidva spomenuté kontakty sú najúčinnjšími prostriedkami, ako naplniť citovú nádobu detí a pozitívne ovplyvniť ich správanie, budúce postoje a zdravý citový vývoj.

(voľne spracované podľa Dr. Ross Campbell: Ako milovať svoje dieťa)

Mládež na slovíčko

TVOJE PRVÉ RANDE

Keď začneš s niekým chodiť, bude to jeden z prvých krokov, ktorým sa začneš rodičom definitívne vzdávať. Prečo sú rodičia takí citliví na otázku voľby priateľov či partnera? Vyplýva to z týchto štyroch obáv: strach z toho, že ťa stratia; strach z bolesti a dôsledkov, ktoré môžu priniesť predmanželské sexuálne dôvery; strach z toho, že ti niekto ublíži a zlomí ti srdce, a strach zo skazy, ktorú prináša nevydarené manželstvo.

Strach zo straty

Aj keď sa rodičia možno tešia z tvojej „známosti“, zároveň prežívajú i smútok - uvedomujú si totiž, že ich milovaný syn či dcéra raz odídu. Tento normálny proces odchodu (v súčasnosti snáď ešte vzdialeného) nevyhnutne spôsobuje isté napätie medzi vami. Uvedom si to a usiluj sa pochopiť ich pocity. Keby ťa nemali radi, bolo by im úplne jedno, s kým sa priateľíš.

Strach zo sexuálnych dôverností

Zdá sa ti, že sú tvoji rodičia staromódni a prehnane puritánski, že ti určujú veľa pravidiel, príkazov, zákazov, až sa cítiš -neslobodný? Napriek tomu, že je pre nich zatiaľ ešte veľmi ťažké s tebou o tomto strachu hovoriť, uvedom si, že tvoji rodičia si z osobnej skúsenosti pamätajú silu vlastných pocitov. Skús im preto jasne poodhaliť tvoje názory a zásady v tejto oblasti. Akvidia, že sú správne a si ochotný podľa nich sa i správať, získaš si ich dôveru. Čistý vzťah s partnerom je jasným signálom stavu tvojej zodpovednosti voči rodičom, ale i voči tvojmu partnerovi. Daj si záležať, aby im tvoje činy dali vždy dôvod veriť ti.

Strach zo zlomeného srdca

Zranenia a láska idú ruka v ruke. Jediný spôsob, ako sa vyhnúť zraneniam spôsobeným láskou, je vyhýbať sa jej – a to je niečo, čo pravdepodobne nechceš. Ani tvoji starostliví rodičia ťa nedokážu uchrániť pred bolesťou zo zlomeného srdca. Ani ty sám nemôžeš mať istotu, že sa to nestane. Ale môžeš urobiť kroky, ktoré tomu zabránia. Nauč sa chrániť si srdce. Nezamiluj sa bezhlavo do každého, kto okolo teba prejde. Uprednostňuj dobré priateľstvá, zameraj sa na charakter, pevné zásady a tiež sa zo života. Stráž svoje srdce pre toho pravého.

Strach z nevydareného manželstva

Ak neustále dokazuješ, že ťa je možné ľahko ovplyvniť, je prirodzené, že tvoji rodičia budú prežívať i strach z toho, že prežiješ utrpenie zo zlého manželstva či rozvodu. To, ako hodnotia rodičia tvojich priateľov, môže byť pre teba prínosom, ktorý by si mal využiť. Chcú pre teba to najlepšie a mnohokrát dokážu predvídať problémy, ktoré ty prehliadaš. Ak sa niekto z tých, koho nazývaš svojimi priateľmi, snaží, aby si zradil či podviedol svojich rodičov, je čas nájsť si nového priateľa. Pravdepodobne sa nie vždy správaš podľa rady rodičov, ale v tom čo hovoríš, môže byť zrnko pravdy, ktoré ťa môže ochrániť pred veľkou bolesťou a ich zbaviť veľkej časti strachu. Manželstvo nie je krok, ktorý by sa mohol brať na ľahkú váhu.

(upravené podľa K. Davisa: Ako žiť s rodičmi a nezbláznit sa)

Domkársky ples

6-ty ročník Domkárskeho plesu sa uskutočnil 5. februára v Kaviarni KD v Liskovej. Od minulého ročníka sa veľa nezmenilo, ale predsa bol tento ples o niečo iný :). Čo ma najviac potešilo, bolo asi to, že prišlo viac tých „neskôr narodených“ Domkárov. Bola to teda ďalšia pekná príležitosť na utuženie kolektívu a veľmi dobrú zábavu.

Oficiálny začiatok bol o 19-tej hodine. Všetko zahájili moderátori Zuzka a Majo krátkym príhovorom, v ktorom nás Majo vyzval na také malé „zabíjanie času“ týmto citátom: „Indiáni tancovali, keď sa chystali zabiť svojich nepriateľov. Naši frajeri a krásky tancujú, aby zabili čas.“ Myslím však, že pre všetkých bol tento sobotný večer a noc príjemným prežitím času. Po úvodnej modlitbe sme sa mohli pustiť do prvého tanečného kola. Do tanca nám (tak ako minulý rok) hral DJ Martin, za čo mu všetci veľmi pekne ďakujeme.

Asi po hodinke tancovania prišiel čas na prvú časť programu. Bola ňou pantomimická scéнка v podaní Marianky a Veroniky. Po nej sa opäť pokračovalo v zábave. Neskôr sme si mohli znova „oddýchnuť“ pri prezentácii fotiek z minuloročných domkárskeho akcii. Do tretice si pre nás animátori pripravili „ponožkový tanček“ na pieseň Chivava.

Ani sme sa nenazdali a bola poľnoc. S poľnocou je na plesoch obvykle spojená tombola a tak tomu bolo aj teraz. Zuzka a Majo sa poslednýkrát ujal mikrofónu a mohli sme začať. Všetci sme vytiahli na stoly tombolové lístky a už len čakali, aké číslo to bude. Ceny boli bohaté a výhercovia sa z nich určite tešili.

Po tom pokračovala zábava v plnom prúde až do skorých ranných hodín. Počas večera sme samozrejme stihli aj belgický tanec (až trikrát za sebou :)), tanečnú súťaž na rodinky, a taktiež nechýbal metlový tanec. Tanečné štýly sa striedali jeden za druhým... Zábavu sme ukončili výberom tých modernejších skladieb, keď sme už od únavy ani sami nechápali, ako ešte vôbec vládzeme tancovať.

Ďakujem všetkým organizátorom za zvládnutie zverenej úlohy. Verím, že takto o rok sa znova stretne na Domkárskom plese a ďalší ročník bude opäť plný prekvapení.

Veronika I.

Jarný pridedinský tábor

Tento rok sa od 16. do 19. februára uskutočnil už druhý ročník nášho liskovského pridedinského tábora s heslom „Podťe a uvidíte“. Tak teda podťe, aspoň prostredníctvom pár viet do nášho Združenia saleziánskej mládeže v Liskovej, a uvidíte, ako zábavne sme trávili očakávané dni jarných prázdnin.

Obec Lisková sa spolupodieľala na tomto projekte najmä finančnou pomocou, a tak mal každý vstup voľný a nezáväzný. Tá nezáväznosť ale neplatila pre animátorov, ktorí stáli za celým táborom. Každý deň ráno o 9.00 privítali okolo 30 detí, poobede nasledovalo druhé stretnutie asi na 3 hodiny.

Dni sme začínali zamyslením nad spomínaným heslom. Slová „Podťe a uvidíte“ sú v skutočnosti zo Svätého písma a nimi pozýval Ježiš učeníkov, aby išli za ním a strávili s ním čas. Ako sa to dá robiť v živote mladého človeka, to sme postupne objavovali v krátkych príbehoch o 13-ročnom chlapcovi Miškovi, ktorého vychovával don Bosco.

Počas 4 dní sa vystriedali rôzne aktivity. V stredu dopoludnia sa rozbehol športový program na ihriskách pri základnej škole. Popoludnie patrilo ručnej práci; šili sme si mešteký na cukríky, ktoré slúžili ako motivácia - dostávali sa ako odmena za úspech v súťažiach. Najúspešnejší mali na

konci tábora najplnší meštek. Štvrtok sa niesol v znamení karnevalu. Skupinky (každý deň sa deti delili do nových skupiniek) navštívili stanoviská, v ktorých sa pripravovali na večerný karneval: učenie sa tanca, vyrábanie škrabošiek, robenie reťazí, fúkanie balónov, kvíz o fašiangoch, tréning po schodoch. Samotný karneval začal až o 19.00, nechýbalo na ňom vyhodnotenie masiek, súťaže, chutné fašiangové krapne a dobrá hudba. Ale nemohli sme tancovať veľmi dlho, lebo v piatok nás už čakala hra na vojenských výsadbárov v období SNP, ktorí mali preskúmať okolie. Informátor dával rozkazy, ktoré sa museli plniť. Hru dotvárali super kostýmy vojakov, hudba a rekvizity.

Popoludní bolo pre nás pripravené kino v klubovni – premietanie animovanej rozprávky o sovách. V sobotu sme sa preniesli do hry spojenej s pantomimou, hádaním, predvádzaním, ktorá je známa aj ako Activity show.

A to sme sa už tesne priblížili k ukončeniu. Deti boli vyhodnotené v 3 kategóriách podľa počtu nazbieraných cukríkov. Z 25 cukríkov, z množstva, ktoré bolo maximum, sa jednému podarilo získať až 24 (Oliver Kubala). Záverečnú časť tábora teda vyplnilo hodnotenie. Deti ocenili program, v porovnaní s minuloročným táborom vyšiel tento na vyšší stupienok, za čo všetkým patrí veľká vďaka.

Ivana B.

Tehlička pre Afriku

1. apríla sme sa rozhodli urobiť vo farnosti zbierku na podporu stavby studní v Afrike. Pre spestrenie zbierky pripravili dievčatá po večeroch medovníčky v tvare tehličky, s nakreslenými kvapkami vody alebo modrými vlnkami, alebo označenými H₂O. Upekli, vyzdobili a zabalili sme vyše 200 sladkých tehličiek.

V pôste sa modlíme krížové cesty, a tak sa aj krížová cesta niesla v africkom duchu. Obetovali sme ju za pokoj v Afrike, pretože akurát v týchto časoch počujeme v správach o veľkých vzburách a stratách životov v rôznych afrických štátoch. Po krížovej ceste nasledovala prezentácia o projekte Tehlička a druhá prezentácia o potrebe vody na čiernom kontinente. Ich spracovanie a predvedenie vyšlo z počítačovej dielne Štefka T.

Peniaze sa dávali do pokladničky farebného tukana, ktorý stál na stolíku vzadu v kostole, pri ňom ležali letáky o Tehličke a medovníčky pre darcov. Kto si zabudol peniaze, mal možnosť prispieť ešte v sobotu alebo v nedeľu. Nakoniec sme zo zbierky darovali 417 Eur.

Pán Ježiš hovoril: „Bol som smädný a dali ste mi piť.“ (Lk 25,35) Sme radi, že sme mohli Pánovi Ježišovi v smädných Afričanoch poslať niekoľko kvapiek vody do Afriky. Všetkým darcom, organizátorom a propagátorom patrí za to vďaka.

Ivana B.

Divadelná krížová cesta

Ďakujeme všetkým priaznivcom divadla, ktorí prijali pozvanie na predstavenie krížovej cesty s Judášom, ktoré sa uskutočnilo v premiére piatok 15.4. 2011 a v repríze na Zelený štvrtok 21.4. 2011.

Krížová cesta v náboženskom živote ponúka predovšetkým priestor na rozjímanie o utrpení Ježiša Krista. A tak aj divadelníci prišli nielen "odohrať divadlo", ale predovšetkým vytvoriť priestor pre zastavenie sa, pre rozmýšľanie nad vlastným životom, nad sebou ako nad tým, kto kráča spolu s Kristom na Kalváriu.

Zámerom autorky bolo spojiť symbol ako výrazový prostriedok, moderné prvky divadelného prejavu a pohľad na biblickú postavu Judáša a jeho zradu z iného uhla (ako je ten tradičný). O tom, či sa tento zámer podarilo naplniť, môžete "vydávať svedectvo" iba Vy...

Ďakujeme za Vašu podporu a ďakujeme aj pánovi Jozefovi Roštekoví (Judáš) a Matúšovi Daňovi (Ježiš) za "hostovanie" v našom malom mladom divadelnom spolku.

Miroslava Š.

Letný tábor

Pri výbere témy sme sa trochu potrápili. Ivke Bartekovej skrsla myšlienka o téme Ján Pavol II. . Chalani zas veľmi presadzovali vojenskú tematiku, no dievčatám sa táto téma nepáčila. Jarko tieto témy prepojil a vznikla téma II. svetová vojna so zameraním na život Karola Wojtylu v tomto období.

Miesto a ani čas sa veľmi nelíši od minuloročného tábora, prvý augustový týždeň (1.8.-6.8.2011), Chata Lesák v Tajove. Počet sa navýšil, mali sme 24 účastníkov, 12 animátorov, 13 členov organizačného tímu a kňaza. Počasie nám tiež prišlo, takže všetko nasvedčovalo tomu, že tábor je požehnaný svojou témou.

Náš táborový deň vyzeral asi takto... Na veľké počudovanie so vstávaním u detí veľký problém nebol, pretože vždy pred budíčkom už

boli rozlezení po celej chate. U animátorov a organizačného tímu to bol jemný problém,

ale dali sme si záväzok, že každé ráno ešte pred štartom ranných aktivít si trochu privstaneme a stretne sa spoločne pri rannej modlitbe. Bola to jedna z tradícií táborov. Aby sme boli počas celého dňa svieži, deň sme odštartovali rozvíčkou, každý deň o čosi viac zábavnejšou. Medzi ranné povinnosti patrí aj ranná hygiena, raňajky a spoločné ranné modlitby osobitne dievčat a chlapcov. Priebeh dňa sa vždy niesol určitou historickou udalosťou, napr. v pondelok – začiatok vojny, vznik odboja a tréning zručností. Večer, ten nebol vždy rovnaký, občas sa objavila nejaká nočná hra, či skúška odvahy pre najmenších, alebo sme sa spoločne zahráli spoločenské hry a povenovali sa jeden druhému. Veľkým paradoxom bolo, že hoci ranné vstávanie deťom nerobilo problém, tak ako na tábore býva - so spaním problém bol.

Program tábora sme si rozplánovali do minúty, zamerali sme sa v ňom na každú oblasť. Či už duchovnú, cez sv. omše, duchovné obnovy, ranné a večerné modlitby, večerné slovká, cez spoved'... Aj tvorivú, aby sme využili talenty našich detí, prostredníctvom stavby tajných miest, mostov, pri výrobe rámkov, stojanov, pri varení krowiek. Samozrejme na súťažnú, vďaka veľkým, nočným, tímovým hrám. A hoci boli prázdniny, chceli sme naše

deti aj niečo naučiť, pomocou jazykových kurzov, stanovísk o prvej pomoci, prežiť v lese, vojenských signáloch... Nezabudli sme ani na tradičnú táborovú túru.

Výňatky z táborevej témy

- „Do mesta dorazili Nemci a obsadili všetky dôležité budovy. Tiež sa ustanovil zákaz vychádzania po zotmení a zákaz stretávania. Preto je potrebné, aby vznikli skupiny, ktoré budú riadiť odboj v celom meste (naše skupinky). No a na to je v prvom rade potrebné vytvoriť si tajný priestor na stretávanie (každá skupina samostatne).“ (tajné miesta skupín)
- „Keďže situácia si vyžaduje rýchlu komunikáciu (a porozumieť aj Nemcom), je potrebné zlepšiť sa v poľštine a naučiť sa po nemecky. Učí sa každá skupina zvlášť.“ (jazykové kurzy)
- „V Poľsku sa dala dokopy armáda, ktorá by mala zabrániť Nemcom v postupe cez Poľsko. Obyvatelia Krakova sa preto rozhodnú dostať sa za frontovú líniu, teda do doteraz neobsadenej časti Poľska. Putovanie sa končí neúspechom, pútnici stretávajú rozprášané zvyšky poľskej armády a preto sa rozhodnú pre návrat do Krakova.“ (výlet so sv. omšou - útek za frontovú líniu)
- „Keďže v Krakove je potrebné nejako prežiť a vyžiť, oplatí sa získať nejaké financie výrobou a predajom predmetov a jedla.“ (Tvorivé dielne - stojany a krowky)
- „Skupina z každej štvrte Krakova je v niečom výnimočná. Keďže vo vojne sa skúsenosti a zručnosti cenia dvojnásobne, je vytvorený priestor pre to, aby sa skupiny od seba čo najviac naučili.“ (stanoviská)
- „Kvôli zabráneniu morálneho a kultúrneho úpadku krajiny vznikali v meste tajné divadelné spolky, ktoré tajne hrávali predstavenia pre obyvateľov mesta.“ (divadlá)

Zaujímavosti

- Priblíženie života pápeža a vojny cez film „Karol – človek, ktorý sa stal pápežom“
- Mal nás navštíviť a porozprávať nám o Svätom Otcovi zosnulý banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž
- Opäť prijal naše pozvanie na tábor salezián Don Pavol Dzivý, ktorý sa postaral o duchovné vedenie počas celého tábora
- Zvýšenie počtu účastníkov, najmä animátorov (6 skupiniek - 2 animátori a 4 deti)
- Skupinky boli pomenované podľa štvrtí v Krakowe : Krowdrza, Nowa Huta, Debniki, Stare Miasto, Kazimierz, Grodzka
- Návšteva z OÚ v Liskovej na čele s pánom starostom Ing. Jozefom Murinom
- Darčeky: nanuky a melóny od členov OÚ v Liskovej a chutná torta od tety Holomáňovej
- Piatková rozcvička (tanec Kuduro) v podaní angolského návštevníka Maja
- Sobotná odpustová s v . o m š a v Benediktínskom kostole v dedinke Sampor

Zuzka M.

Bodka za školským rokom

Tak ako každý rok, aj tento sme sa rozlúčili so školským rokom tak, ako sa patrí. Raňajšie hrejivé lúče nasvedčovali tomu, že máme pred sebou dlhý a akčný deň. Len čo sme sa popasovali s menšou túrou k miestu činu, osviežili sa a nabrali nové sily, mohli sme putovať strojom času.

Na začiatku sme sa vrátili späť do dávnej minulosti. Späť do praveku. Tu na nás čakal pračlovek Dominik, ktorý mal pre nás pripravenú súťaž, po ktorej nikto neostal suchý... :) Po menšom osviežení sme ďalej putovali do staroveku, kde bolo našou úlohou vytvoriť z jedného člena skupinky múmiu. Potom nasledovali veľmi zaujímavé súťaže v stredoveku, v novoveku, no a nakoniec sme sa dostali až do budúcnosti, kde bolo našou úlohou rozlúštiť odkaz, ktorý mal pre nás pripravený mart'anko Šteško :).

Na úplný záver sme si poopekali špekačky a tým sme vlastne ukončili našu bodkovskú misiu. Teraz nám neostáva nič iné, len čakať na ďalšiu bodku, napríklad za prázdninami :).

Marianna U.

Pilotný prechod hrebeňom Nízkych Tatier

Prvý októbrový víkend sa liskovská Domka zúčastnila akcie „Domka na ceste hrdinov SNP“, ktorá sa konala v rámci osláv 20. výročia od založenia Domky. Cieľom tejto akcie bolo spoločne ako domkári z celého Slovenska vyskladať čo najväčšiu časť trasy.

Pod krycím názvom „Pilotný prechod hrebeňom Nízkych Tatier“ sa turistom z Liskovej podarilo prejsť za 2 dni nádherných 27 km! Naša misia sa začínala v malebnej dedinke Lipt. Lúžna (770 mnm) odkiaľ pochádza aj náš náhodný turista „Gandalf“ (Kelt bol a vždy bude :D), ktorý obohatil našu túru takým príjemným „light“ rozhovorom :).

Naším prvým hlavným bodom bolo Sedlo pod Skalkou (1485 mnm, 5,6 km od Lipt Lúžnej). V tejto nadmorskej výške sa výborne darí hlavne brusniciam, ktoré majú priaznivý vplyv na naše zdravie :P, preto im väčšina z nás neodolala. Ďalej naša túra pokračovala cestou po hrebeňoch našich majestátnych hôr. Tie nádherné výhľady, ktoré nás sprevádzali väčšinu cesty sa len ťažko opisujú slovami. Mali sme celý Liptov ako na dlani. Neopísateľne krásny zážitok. Cieľom prvého dňa sa bolo dostať na Ďurkovu chatu (1750 mnm, 12,9 km). Na tejto chate nám

brušká zohrial teplý guláš a taktiež sme si tu zahrali našu obľúbenú hru „Osobnosti“, v ktorej sme sa dozvedeli mnoho zaujímavých informácií (napr. : Pat a Mat sú mačky, Mozart sa volal Johann Amadeus Mozart, že Pocahontas žije na stromoch, atď.).

Po načerpaní nových síl mohol náš prechod na druhý deň pokračovať. Už na nás netrpezlivo čakal Chabenec (1955 mnm), Kottliská (1937 mnm) a Poľana (1890 mnm), ktoré sa s nami podelili o krásny obraz okolitej prírody. Avšak klinčekom nášho pestrého programu bol až náš oficiálny konečný bod a to skalnatý vrchol Chopku s úžasnou nadmorskou výškou 2024 mnm. Po zdolání tohto bodu mal každý z nás naozaj slastný pocit na duši.

Po tejto túre som si uvedomila, ako veľmi môžeme Bohu ďakovať za toto dokonalé dielo, ktoré pre nás pripravil. Ten, kto s nami nebol, môže len a len ľutovať :). Už teraz sa neviem dočkať na náš najbližší spoločný pochod, ktorý bude určite minimálne taký skvelý, ako bol ten tohtoročný. Ďakujem!

Marianna U.

Sportový deň

Deti vraj nešportujú, alebo ak športujú, tak len veľmi málo. To sú informácie, ktoré nás obklopujú dennodenne. Mnohí sa asi budú čudovať keď poviem, že sa cez voľný deň zišlo v telocvični okolo 45 detí odhodlaných športovať. S úsmevom na tvári sme ich privítali a rozdelili do šiestich skupín. A... mohlo sa začať súťažiť. :)

Prvé stanovisko bolo vonku, na hokejovom ihrisku. Hrala sa tam hra Lakros. Každé družstvo tu odohralo dva zápasy. Druhé stanovisko bolo tiež veľmi zaujímavé. Hralo sa na chodbe a na schodoch a úlohou detí bolo cez prekážky prenášať araid v špičkách. Museli to spraviť čo najrýchlejšie a tak, aby im čo najmenej krát spadlo.

Ďalšie stanovisko bola Stonožka a studňa. Tu musela skupinka vytvoriť stonožku tak, že sa štvornožky pochytili za nohy a takto museli čo najrýchlejšie prejsť určenú trasu. Keď to dokončili, museli zo špiliek postaviť studňu, čo bolo sťažené aj tým, že vedľa nich sa hrala hra s názvom: Niečo ako basketbal, ktorá spôsobovala značné otrasy podlahy, vďaka driblovaniu. Pri hre Niečo ako basketbal musel jeden člen skupinky vytvoriť obruč z vlastných rúk, ktorá slúžila ako kôš, do ktorého ostatní

hádzali loptu. Každá skupinka tu, tak ako na Lakrose, súťažila dvakrát.

Keď sa odohral aj posledný zápas, vedúci vyhodnotili vlastné stanoviská a mohlo prísť vyhodnotenie súťaží. Decká dostali sladkú odmenu, ktorú si za svoje nasadenie na chuť športovať zaslúžili, a mohli sa pobrať domov, spokojní s krásne stráveným dopoludním.

Barbora K.

Stredisková škola pre animátorov

Je pondelok dopoludnia, sedím vo vlaku do Bratislavy, pozorujem ubiehajúcu krajinu, no moje myšlienky sa vracajú k uplynulému víkend. Spolu s liskovskými animátormi som ho strávila v Bobrovci na 1. časti animátorského kurzu.

Bolo to asi pred rokom, keď som sa vďaka Úsvitu a vstupu do skupinky Mravcožrútov stala aktívnejšou členkou vašej (našej) Domky. A teraz som veľmi rada, že som opäť mohla prežiť krásny čas v tomto spoločenstve.

Aj vy ostatní asi chcete vedieť, ako sme sa mali, však? Všetko sa to začalo v piatok 2.12.2011 popoludní. Vlakom sme sa dovezli do Liptovského Mikuláša, tam sme boli na svätej omši. Potom sme šli autobusom do Bobrovca, kde nás čakala večera. Posilnení na tele i na duchu sme sa mohli vrhnúť do hlavnej témy nášho kurzu, kde sme sa snažili pouvažovať nad tým, ako trávime náš voľný čas. Čomu, ako dlho a prečo sa venujeme. Večer sa niesol v znamení rôznych hier.

V sobotu dopoludnia sme pokračovali v začatej téme a snažili sme sa určiť si priority nášho života. Popoludňajší blok bol zameraný na zhodnotenie našej témy, porozprávali sme sa o tohtoročnom Úsvite a účastníci Školy pre animátorov nám porozprávali, ako sa mali. Večer k nám zavítala návšteva z Ústredia Domky a s nimi saleziánsky kňaz Peťo Figel, ktorý s nami ostal. Náš „hlavný“ sobotný program sme teda mohli zakončiť svätou omšou. Nemyslíte si ale, že sme celý deň len uvažovali nad rôznymi vecami a rozoberali ich :). Mali sme dostatok času na všelijaké hry, pri ktorých sme sa zabavili, zasmiali a oddýchli si.

Nedeľu sme opäť začali spoločnou modlitbou a raňajkami. Potom nasledovala duchovná obnova s témou Modlitba a prekážky v modlitbe. Pracovali sme v skupinkách, vypočuli si od Figiho krátku prednášku a potom sme mali čas ticha na premýšľanie. Vyvrcholením bola svätá omša a po nej obed. Po obede sme sa museli rýchlo pobaliť a vydali sme sa na cestu domov.

Celý víkend ubehol veľmi rýchlo aj napriek tomu, že sme veľa nespali :). Čas však nezastavíme, no myslím, že sme každú chvíľu využili zmysluplne. Bol priestor na vážnejšie i duchovné témy. A taktiež na množstvo hier. Som vďačná, že môžem byť súčasťou tohto spoločenstva. Vládla medzi nami uvoľnená, príjemná, rodinná a veselá atmosféra. Cítila som sa naozaj veľmi dobre!

Verím, že na ďalšom kurze, ktorý sa chystá na jar, sa stretne aspoň v takomto počte a opäť prežijeme krásne chvíle. Už teraz sa teším!

Veronika I.

ÚSVIT - celoročná stredisková hra

Celoročná stredisková hra ÚSVIT je súbor pravidelných aktivít odohrávajúc sa počas školského roka. Je určená predovšetkým pre deti a mládež vo veku 10-20 rokov. Koordináciu hry a obsah jednotlivých úloh zabezpečuje 1-4 členný organizačný tím zložený zo starších animátorov.

Cieľ hry

Je to najmä podpora pravidelnej činnosti, rozvíjanie priateľských vzťahov, zvýšenie účasti na podujatiach a zmysluplné využitie voľného času mladých. Pre starších tiež možnosť vedenia skupiny a rozvoj organizačných schopností.

Priebeh hry

Účastníci hry sú združení v súťažných tímoch (6-12 členov). Minimálne 2x mesačne dostávajú úlohy rôzneho zamerania, ktoré sa snažia čo najlepšie splniť. Splnenie úloh je hodnotené, na konci hry sú odmenení podľa dosiahnutého počtu bodov.

Zameranie úloh

tímová spolupráca, tvorivosť, šikovnosť, zdatnosť, logické myslenie, získavanie vedomostí

1. ročník ÚSVITU

V 1. ročníku ÚSVITU (školský rok 2010/11) sa do tejto hry zapojilo 56 účastníkov v 6 súťažných tímoch. Hra trvala 8 mesiacov a obsahovala 13 úloh (ktoré väčšinou pozostávali z viacerých častí). Autorom aj koordinátorom aktivít bol J. Timko ml.

Medzi najzaujímavejšie aktivity patrili úlohy rýchleho nasadenia, koledovanie na Štedrý večer, príprava krátkych hraných videí, aktivita v prospech občanov Liskovej, kalčetoový a kartársky turnaj, logické úlohy, stretnutia skupín, ...

Všetky tímy vydržali až do konca, z celkového víťazstva sa nakoniec tešila skupina Mravcožrútov. Viac informácií o 1. ročníku ÚSVITU nájdete na webe usvit2010.domkalkiskova.sk

2. ročník ÚSVITU

V 2. ročníku ÚSVITU máme 5 súťažných tímov s 46 účastníkmi. Priebeh koordinuje 4-členný organizačný tím. Viac informácií nájdete na webe usvit.domkalkiskova.sk.

Od októbra do decembra 2011 tímy splnili už 5 úloh. Počas nich vytvorili propagačné plagáty a videá svojej skupiny, zdolali prvú úlohu rýchleho nasadenia, zúčastnili sa Športového dňa, rozdávali anjelikov občanom nad 80 rokov a koledovali v rámci Dobrej noviny.

Interview s predsedom strediska - Mariánom Žúborom

1. V koľkých rokoch si sa začal venovať animátorstvu / práci s mladými a ako si sa k tomu dostal?

Dostal som sa k tomu doslova ako slepý k husliam :). Stalo sa to, keď som mal 16 rokov. Vtedy som moc do Domky nechodil, len tak sporadicky na niektoré akcie. Asi vo mne po indiánskom tábore (rok 2004) zbadali potenciál, a tak o 2 roky, keď mal byť tábor o kontinentoch, buď nejakým Božím riadením alebo náhodou tesne pred ním vypadol jeden chlapčenský animátor, tak oslovili mňa. Spočiatku som bol nerozhodný, ale tak prečo nie - prijal som to. To bola moja premiéra animátora, neskúseného chlapca, ktorý dostal za úlohu viesť skupinku chalanov na tábore. Avšak nebol som na to sám, bol som pod patronátom Števa Timka a Tomáša Komu, tak som sa do toho rýchlo dostal :D a dokonca sa mi podarilo obsadiť aj prvé miesto. To je motivácia, nie ? Odvtedy ma to animátorstvo nejako drží a vydržal som až po dnes :P.

2. Ako dlho už zastávaš funkciu predsedu a čo všetko to obnáša?

30.1.2012 - čo je za chvíľu, to budú 2 roky, čo som predsedom. Mandát mám na 3 roky, tak dúfam, že ten jeden rok ešte so mnou vydržíte :P. Obnáša to nejaké to vedenie strediska. Samozrejme, že nie sám, ale spolu s našou strediskovou radou. Čiže komunikujem s ústredím Domky a potom to prerokovávame na našej rade, staráme sa o chod strediska a hlavne, aby sme urobili ten maximum pre vás - pre domkárov. No a ja osobne ešte chodím na

valné zhromaždenia a ďalšie akcie, kde treba predsedu a reprezentovať naše stredisko. No a ešte pečiatkujem a podpisujem potrebné papiere :D.

3. Čo ti do života dáva Domka?

Fúha :). V prvom rade - neberiem to ako nejakú povinnosť alebo len také vyplnenie voľného času, ale ako vlastné obohatenie. Teší ma, keď môžem niečo zo seba odovzdať iným, realizovať sa a pomáhať mladým. Naplňuje ma to. Samozrejme, že z nej čerpám aj veľa skúseností, ktoré sa mi určite zídu do ďalšieho života. A najpodstatnejšie, mám bližší kontakt s Bohom, ktorému za to všetko ďakujem.

4. Aký je tvoj najlepší / najkrajší zážitok spojený práve s Domkou?

Asi to bude práve ten z indiánskeho tábora, keď som dostal zlaté pierko. Ten si pamätám dodnes a bol pre mňa asi najsilnejší. Pre priblíženie, počas letného tábora s témou indiánov sme každý vlastnili indiánske členky. A v jeden z posledných dní bola skúška odvahy. Bola tma a dosť chladno a pravdaže, každý sa chcel čím najskôr dostať do chaty. Tak sa predbiehalo, hašterilo, kto bude skôr, no a mňa napadlo, že načo? Tak som dobrovoľne povedal, že pôjdem posledný a pustil som ich. Potom večer pri vyhodnotení som dostal zlaté pero za obetivosť. Bol to silný a dojmavý pocit, keď som ho dostal a keď sa na mňa všetci s obdivom pozerali.

5. Spomínaš si aj na nejakú vtipnú situáciu, s ktorou by si sa chcel s nami podeliť?

No tých je veľa, musím ale zaloviť v pamäti :). Mám takú jednu opäť táborovskú z mojich detských čias, keď sme chodili na tábory ešte s ružomerským strediskom. Toto bol tábor v Zuberci v ešte nedokončenej chate, kde sme spali na zemi v spacákoch. No a vonku bola taká čudesná skrinka s jedným veľkým červeným gombíkom. Ja ako malý, šikovný chalan, čo rád objavuje, som ho musel predsa odsksúšať :). To bolo behu, keď sa po celej chate rozozvučala poplachová siréna :D hotový požiarový nácvik. Ako v tom momente mi nebolo všetko jedno, ale teraz s odstupom času mi to príde vtipné. Najlepšie, že po mojom výstupe to vyskúšali ďalší dvaja :D.

6. Na akej škole a čo študuješ?

Momentálne študujem tretí rok na Žilinskej univerzite v Žiline, fakulta špeciálneho inžinierstva, odbor bezpečnostný manažment. Tento rok je pre mňa taký hektický keďže končím bakalára. Preto vás prosím aj o podporu, aby som to všetko zvládol :).

7. Čomu sa venuješ vo svojom voľnom čase?

No samozrejme, že učeniu...ale nie :D. Okrem neho rád pozerám filmy a seriály, taktiež rád

počúvam dobrú hudbu. Občas si aj zájdem zahrat' nejaký šport s kamarátmi. No a všetko možné, čím sa odreagujem a zabavím.

8. Keby si sa mal charakterizovať 5 slovami, aké by to boli ? :P

Ťažká otázka, ale skúsím :P. Dobrá nálada (to rátajme za jedno :P), ochota (pomôcť), váhavosť (to mám podľa znamenia :P), odhodlanosť, hravosť.

Požehnaný
a šťastný nový rok praje

